

{ נלמד ממסורת החסידות
נתמלא באור ובחירות
ובמהירה ננצח את הגלות }

כملאר מושיע
נשלחה ממשמים
אלומת אור מבהיקה
להעיר ולהאר את
בنت עינו של בורא
עולם - את עם
ישראל

זאת הייתה ראשית התגלותה של החסידות
ורעיוונותיה.

דרךו של בעל שם טוב לא הייתה סוגה
בשושנים, וכמו לו גם מתנגדים ומליגאים
שהיו מוכנים לקבל את החידושים שלו
בתורה ובעבודת ה'. אך הוא כלל לא נרתע.

להפץ בכל פינה

בעל שם טוב היה עורך לעיתים קרובות
עלית נשמה". באמצעות כוונות מיוחדות
אותם קיבל ממורי הרוחניים, היה בעל
שם טוב נותן לנשנתו לרוח בעולמות
עלוניים רוחניים, ולהעתיר בתפילה
ובתחנונים תחת כסא הקבود.

באחת הפעמים - היה זה בראש
השנה תק"ז (1746) כפי שמספר
במכתב לגיסו - ראה בעל שם
טוב כי גזירה נוראה מרחפת על
קהילה אחת, ובמאציז שתדלנותו
העפיל אל היכלו של מלך המשיח,
שם הוא שאל את המשיח ישרוט:
"מתי יבוא אדוני ויגאל את עם ישראל?"

והמשיח השיבו, שהדבר יתרחש כאשר
יפוצו מעינות תורה - היא תורה החסידות
- ויתגלו בעולם כולו.

תלמידיו הרבים של בעל שם טוב,
וממשיך דרכו המגיד מזריץ' ותלמידיו
ובמיוחד רבינו שניאור זלמן מייסד חסידות
חב"ד - בעל ספר ה"תניא" - ושותת נשיאי
חסידות חב"ד שבאה אחריו, הם אלה אשר
פעלו מז להפץ את תורה החסידות בכל
מקום. להפיח חיים בעם היהודי, ולקרבו
אל הגואלה השלימה במהרה בימינו.

כר הכל התחיל

סיפור התגלותה של תורה החסידות

גל של תחיה

טלטלהacha בעולם היהודי. היו אלה
עשרות השנים שבהן לאחריו החורבן
הגadol של קהילות יהודיות שלימונות,
בפרעות הנודעות לשמזה של שנות ת"ח
ות"ט (1648-1649) בפולין.

הרחוב היהודי היה עדין חרב למחצה,
הורבן גשמי וחורבן רוחני. נתון בעליפון.

וכملאר מושיע נשלחה ממשימים אלומת
אור מבהיקה להעיר ולהאר את בית עינו
של בורא עולם - את עם ישראל.

היה זה רבי ישראל, בעל שם טוב,
שנסנתו הגבואה ירדה לעולם הזה
בשנת תנ"ח (1698), אשר מילדותו
גדל בין צדיקים נסתרים, ובמשך
עשר שנים למד תורה בסתר מפני
של אחיה השילוני, רבו של אליהו
הנביא.

בשנת תצ"ד (1734) התגלתה בעל שם טוב,
והתפרנס כצדיק, "בעל מופת" ו"עשה
ニסים". הופעתו עוררה גל של תחיה בעם
ישראל ורבים שיחרו לפתחו לקבל ברכה,
עזה וישועה.

חכמה נפלאה

בין הבאים היו גם תלמידי חכמים ידועים,
ויחידי סגולה, שזכו לקבל מהבעל שם טוב
גם הדרכות חדשות בעבודת הבורא,
וזברי תורה מפעימים המיוסדים על חלקה
הנסתר של התורה - תורה הקבלה.

לימוד החסידות הופך את הלומד לאדם עדין ומתחשב יותר, לאיש החושב על טובת הכלל לעומת טובת הפרט וטובתו האישית

শעשוים להימצא אצל כל אדם, אלא לגלו את האור האלוקי שבתוכנו, ולדבוק במשימתנו האלוקית.

כי כל יהודי הוא כמו יהלום בלתי מלוטש השרווי לעיתים בתוך רפש, ועל כן לו רק נשכיל לנ��ות את היהלום וללטשו ביד אמן, יאיר היהלום באור יקרות.

לימוד החסידות הופך את הלומד באופן בלתי נמנע, לאדם עדין יותר ומתחשב יותר, לאיש החושב על טובת הכלל לעומת טובת הפרט וטובתו האישית.

אור לכולם

הלימוד אמן דורש לעיתים מהאדם עיסוק גם במושגים קבליים מאטגרים לשגנה, אך היגיינה משתלמת שכן הבטיחו חז"ל שכאשר מתינגעים על דברי תורה - מבנים אותם לבסוף בצורה הטובה ביותר.

מלבד זאת, יש לדעת שבלימוד החסידות מקיימים בהידור את מצוות ידיעת הארץ, ואת המצאות של אהבת הארץ ויראת הארץ, מכיוון שהלימוד עוסקת בדברים המביאים לאהבת ויראת הארץ.

ומכיוון שגם נשים חיבות למצאות אלו, ברור הדבר שלימוד החסידות שיירג גם לנשיותם. אף ילדים וצעירים מוזמנים להצטרף ללימוד, מפני שב לימוד חסידות בשונה מלימוד קבלה) אין הגבלת גיל, ובפרט שכיוום ישן גם ספרי חסידות בהתאם לכל רמה ולכל גיל.

أدלות הא-ל ושליךות האדם

קווים לדמותה של תורה
החסידות והדרכותיה

משימה קדושה

דרושים החסידות עוסקים ברובם בהtagלוות האור האלוקי בעולמות, ובאין סופיו של הבורא. אמנם אין זו התבוננות הנוסקת כלפי מעלה בלבד, ומשאייה את האדם מרחף בקהות וחושם, מנתק מקשרי החיים. הדרכה החסידית מלמדת כיצד לתרגם את אותה עילאים ל"സוף קטע" - לעשיית טוב ולמידות טובות.

אותה רוממות שהאדם חש בשעה שהוא לומד וחושב אודות עניינים נעלמים אלו, מגביהה גם את האדם עצמו ומוציאה אותו מהעיסוק האובייסיבי אחר הגשמה מאווינו ושאייפותיו, ומעמידה אותו בשליחות הא-ל בהגשמה משימותו האישית עלי אדמות, בעבורה ירדה נשמתו הטהורה אל הגוף החומרי.

זרקורים גדולים

פתגם חסידי ידוע אומר שאדם נחות וגו, אינו חש בכך.

תורת החסידות מעניקה לומדייה זרcker רב עצמה אל תוך תעלומות הנפש, המשקף לאדם מיهو באמת.

החסידות נותנת לאדם להתבונן ולהסתכל בתוכו פנימה, ולהבין האם הוא אכן מקיים את שליחותו בעולם.

אך כאמור, דרכה של החסידות אינה לחדר אל תוך המחוות האפלים והחשוכים

להישאר עדכני

מצטרפים למחפה החסידית

עד אותה התקופה נחלת היחידיים, ואף גם הם לא זכו אלא לניצוצות א/or, מועט המחזק את המרובה.

אך באותה העת נדפסו לראשונה ספרי היסוד של תורת חסידות חב"ד הידועים בשם "תורה אור" ו"לקוטי תורה", שכוללים את כל עיקרי תורת חסידות חב"ד, באופן אשר כל אדם באשר הוא יכול לקבל את האור המופלא בהבנה והשגה.

מכאן אגב נוצר שמה של החסידות - חב"ד. אין זו שם של עיריה נידחת אי שם, אלאראשי תיבות חכמה בינה דעת.

"קטורת" בפני/atגרים

ומاز, התפשטותה של תורת החסידות הולכת וצוברת תאוצה כאשר רעיונותיה מחלחים לתודעת כלל העם היהודי על כל שדרותיו.

וכבר אמר הצדיק רבי יהודה לייב הכהן על ספר היסוד של חסידות חב"ד - הלא הוא ספר התניא, שריעונות תורת חסידות חב"ד הם כמו "קטורת" בפני כל המגפות הרוחניות שייהיו לפני משיח.

כלומר, כשם שבאמצעות הקטורת עצר אהרון הכהן את מלאך המוות, כך תורת החסידות היא המרפא לכל האתגרים הרוחניים בתקופה הרת גורל זו.

כל אחד מאיינו יש את האפשרות להடען בגילויים האחוריים של תורת החסידות, ולהיות מוגן רוחנית ומוכן לגאותה.

מה מושך את הרכבת?

מסופר שכאשר הומצאה רכבת הקיטור, שלחו עגלוני העירה את אחד מבעלי מלאכתם אל העיר הגדולה לחזות בפלא העומד לקפח את פרנסתם.

כאשר הוא שב אל חביריו והתבקש להסביר כיצד פועלת הרכבת, הוא הסביר בידענות שתאת הקרון מושך הקרון שלפניו, והקרון שלפניו נמשך על ידי הקרון שלפניהם פניו, וכך הלאה עד שהקרון הראשון נמשך על ידי הקטר.

"אבל מה מושך את הקטר?" הקשו העגלונים, והעגלון הנבער קרא למ��לע: "מה זאת אומרת מה? בוודאי בתוך הקטר ישנו סוס גדול!" ...

מעשייה משעשת זו ממחישה עבורנו עד כמה קשה היא ההסתגלות לשינויים ודבר חדש מן הצד האחד. אך מן הצד השני העובדה היא שכיוום עגלונים ובעלי עגלת אינם בנמצא. כלו ועברו מן העולם.

מחפה חיובית

בספר הזוהר הקדוש ישנה נבואה מדහימה החוצה את המהפהה המדעית-טכנולוגית. בדברי הזוהר מדובר על פתיחת מעינות החכמה העליוניות והתחthonיות החל משנת שש מאות אלף השישי (הית"ר-1840).

ואכן באותו הזמן החלו התקדמות המדעית ש רק הולכת וטופסת תאוצה, וכן במקביל נפתחו גם מעינות החכמה העליוניות...

תורת הקבלה וכך גם תורת החסידות היו

על קצה המזלג

מהו מושג יסוד בתורת החסידות

תלויים בחיות האלוקית שניתנת בהם, והבורא נותן מקום לרוע על מנת לתת לאדם לבחור בין טוב לרע, או מסיבות אחרות שלמעלה מהשגת בר אנו.

השגחה פרטית

על כל פרט ופרט בבריאה יש השגחה פרטית מאת הבורא יתברך, וכל דבר ודבר המתרחש עם הבוראים קורה בהתאם לכונתו הכללית של הבורא בבריאת העולם.

לשם הדוגמא גם על עלה קטן הנתלש על ידי הרוח ישנה השגחה פרטית - כמה סיבובים יעשה ברוח ולהיכן ייפול, והכל בהתאם לכוונה הכללית בבריאת העולמות.

כאשר האדם יודע שככל מה שמתתרחש הוא בהשגחה פרטית, הוא זוכה להבחן בקר פעמים רבות, ולראות כיצד הבורא צודע עימיו יד ביד בכל אשר ילך.

האדם גם מבין שהBORAO בוחן כל מעשה דיבור ומחשבה שלו, והוא נזהר לנוהג כראוי.

המעשה הוא העיקר

מטרת בריאת העולמות היא שהעולם הנטמיינים והחומריים יהיו מקום מתאים וראוי לגילוי הבורא בתוכו, דבר שיתרחש בשלימות בגאולה העתידה, ובלשון המדרש: "נתאווה הקב"ה להיות לו דירה בתחוםים".

לכן ישנה חשיבות נעלית דוקא למצות מעשיות, ולקידוש מעשי החולין של האדם - "בכל דרךך דעהו".
כל מעשה יכול להカリע את הCEF ולהביא את הגאולה המיווחלת.

על מעלהו של כל יהודי

לכל יהודי (מי שנולד לאם יהודיה או שנתגייר כהילה) יש בתוכו نفس שהיא חלק מהBORAO. תברך, בדומה הילד שנולד מזרע האב.

מסיבה זו כל עם ישראל נחברים לאחים ממש, מצד שורש נפשם. ובגלל מעלהו של היהודי ראיו הוא שנאהב אותו אפילו אם הוא רשע גמור.

מלבד זאת, בחירתו הנצחית של הבורא בעם ישראל היא בגוף החומרי של היהודי. ומעלה זו משתקפת גם בתרי"ג המצויות אותן ציווה הבורא דוקא לעם ישראל.

מכאן מובנת חשיבות הסיווע היהודי לא רק ברוחניות אלא גם בגשמיות, וכפי הפטגם החסידי הידוע: "נסמה יורדת לעולם שביעים שמונים שנה כדי לעשות טוביה ליהודי בשמיות וכל שכן ברוחניות".

ידיעת מעלהו העצמית נותנת לנו את הכח להודות לה' על זה שאנו יהודים ולהיות תמיד בשמחה.

אין עוד מלבדו

לפי החסידות הכוונה במילים אלה היא פשוטה - אין שום מציאות אמיתית מלבד הבורא יתברך, מפני שככל העולם והBORAOים אינם קיימים בכך עצמן, אלא בכל רגע הם מתחווים מחדש מאין ليس בכך אלוקי (דבר ה') שמהוווה ומחיה אותם.

וכשם שאבן הנזרקת בכך אינה "אבן מעופפת" אלא אבן הנזרקת בכת, כך גם כל העולם אינו אלא עולם התלו依 בכת הבורא.

ידיעה זו מחייבת דבר נוסף, אין מציאות אמיתית של רוע, כי אף שלוחי השטן

ידוע גם מה שהרاؤו בחיזיון מן השמים לאחד מנשייאי חב"ד על הפסוק "ויהי חחת (פח) אלוקים על הערים", שחתת'ת אלו ראשי התיבות של חומש תהילים ותניא, שהבקי בהם משבר כל העמלות וההסתורים.

והוסיף על כך האדמו"ר הרש"ב ש"שורה של תניא פועלת לא רק בrhoחניות אלא פועלה בجسمיות".

טעימה מגאולה

אך טעם נוסף יש בהtaglot החסידות לפני הגאולה, שכן בדומה להלכה שיש לטעום ממأكلו השבת בערב שבת, כך גם בערב הגאולה שהוא יום שכלו שבת, מוצאים אותנו מן השמים לטעם מתורתו של משיח.

כעת, כשהמצאים אנו ממש ברגעיהם האחרונים לפני הגאולה, כאשר פעמי הגאולה כבר נשמעים, עדין לא מאוחר כדי להצטרף לאלו שכבר טעונו וראו כי טוב ה'.

בדור שלנו שהוא הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה, ולפי עדותו של נביא הדור והמשיח שבדור - הרבי מלובביז' רבי מנחם מענדל שניאורסון - "כעת לא נותר אלא לקבל פני משיח צדקנו" וזהי שליחותנו היהידה כעת -

הרי שמלבד קבלת מלכותו של משיח בהכרזת הקודש "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", צריכים לפkoח את העוניים ולהבין את גודל השעה על ידי לימוד החסידות, כאשר מעלה מיוחדת בלימוד ענייני גאולה ומשיח שבחסידות, ובפרט באמרים וליקוטי שיחות של נשיא דורנו, דבר שמצוין במיוחד את הגאולה האמיתית והשלימה שתבוא במהרה בימינו אמן!

ליישועה ונגאולה

הגנה רוחנית וגוףית והכנה לגאולה

ניצחון רוחני

התגלות החסידות דואגת במאות השנים שלפני הגאולה, היא מפני שכלל שמתפרק הקץ, החושך מתגבר, והשtan ושלוחיו מטילים את כל כובד משקלם במלחמה נגד עם הקודש בגשמיות וברוחניות. לשם כך נתגלתה החסידות. כדי לתת כח לגבור על האויב הרוחני - אוירית הפקרות והמתירנות השוררת ברחוב ושאר מרענן בישין.

וגם גשמי ..

אך למעשה ללימוד החסידות יש כח להתמודד גם מול רוע גשמי, כפי שספר איש כיתה הכוונות של היישוב שלומית, שהגיע עם חבריו להגן על תושבי פרי גן מפני מתקפת הצורדים בשמחת תורה: לדבריו הוא הספיק ללמידה חסידות בהשכלה עוד קודם שנקרא אליו קרב. כל העת שינן בפיו ובמוחו מושגים וקטיעים שידע בעל פה מתוך ספר התניא וספר חסידות נוספים.

שנתיים מחבירו שהסתערו נהרגו במקום מאש צולבת, ואז כאשר הגיעו תורו להסתער והוא משנן כל העת את התניא שזכר, נשמע לפטע רעש מנوعי האופנים, והמחלים נסו על נפשם, תוך שהם מותירים אחריהם כמוות של אלמ"ח...

"הרגשת שזכות החסידות ששיננת עזרה להניס את המחלים, והצילה אותו ואת היישוב פרי גן".

הרגשת
שזכות החסידות
ששיננת עזרה
להניס את המחלים,
והצילה אותו ואת
היישוב פרי גן"

יוצא לאור על ידי
מרכז את"ה בארץ הקודש
Merkazato.co.il
Merkazato@gmail.com

להצטרפות ללימוד
החסידות פנו למרכז
חכ"ד הקרוב אליכם

